

Prof. dr hab. Kazimierz Matusiak
(1913 – 1994)

Dnia 24 września 1994 roku zmarł w Warszawie prof. dr hab. Kazimierz Matusiak, emerytowany profesor zwyczajny Uniwersytetu Warszawskiego.

Urodził się w 1913 roku we Lwowie. Studia wyższe odbył na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym Uniwersytetu im. Jana Kazimierza we Lwowie oraz na Wydziale Rolniczym Politechniki Lwowskiej. W latach 1937–1941 był asystentem w Katedrze Botaniki Uniwersytetu im. Jana Kazimierza, potem pracował na stanowisku mikrobiologa w Instytucie prof. R. Weigla. Po wojnie rozpoczął pracę jako asystent na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, gdzie w 1949 roku uzyskał tytuł doktora, a w 1954 – stopień docenta. W latach 1950–1958 pracował w Instytucie Przemysłu Fermentacyjnego w Krakowie, gdzie kierował Zakładem Mikrobiologii Technicznej i stworzył pierwszą kolekcję drobnoustrojów dla przemysłu. W 1956 roku rozpoczął pracę w Uniwersytecie im. Marii Skłodowskiej-Curie jako docent w Katedrze Mikrobiologii Ogólnej, a następnie Kierownik Katedry Mikrobiologii Szczegółowej. Zorganizował poważny ośrodek badań ekologiczno-algologicznych prowadząc badania na Pojezierzu Łęczyńsko-Włodawskim, gdzie powstała stacja terenowa. W tym samym

czasie objął kierownictwo Katedry Botaniki w Wyższej Szkole Rolniczej w Lublinie. Założył pracownię algologii eksperymentalnej, w której prowadzono badania nad wyjaśnieniem mechanizmu antagonistycznego działania glonów na bakterie. W wyniku tych badań udało się wyjaśnić, w jakich stadiach rozwojowych glonów tworzy się substancja antybiotyczna i jaka jest rola światła w procesie antybiozy.

W roku 1969 prof. dr hab. Kazimierz Matusiak przeniósł się na Uniwersytet Warszawski do Instytutu Mikrobiologii i został kierownikiem Zakładu Mikrobiologii Środowisk, w którym prowadzone były badania nad mikrobiologicznym oczyszczaniem ścieków przemysłowych (rafineryjno-petrochemicznych i azotowych). Pod Jego kierunkiem kontynuowane były badania nad izolacją i adaptacją szczepów bakteryjnych do wysokich stężeń trudno rozkładalnych i często toksycznych składników ścieków. Stworzył kierunek badań ekologiczno-mikrobiologicznych w oparciu o stację terenową nad Jeziorem Mikołajskim, gdzie kontynuował wcześniej prowadzone przez siebie badania nad wzajemnymi stosunkami glonów i bakterii, a także rolą sinic jako organizmów wiążących wolny azot w naturalnych warunkach wodnych.

W latach 1971–1975 pełnił funkcję Dyrektora Instytutu Mikrobiologii Uniwersytetu Warszawskiego.

W 1980 roku przeszedł na emeryturę, ale nadal żywo uczestniczył w życiu macierzystego Zakładu, a także bliskich sobie innych Uczelni.

W bogatym dorobku naukowym zmarłego Profesora obejmującym różnorodne zagadnienia gleboznawstwa, botaniki i mikrobiologii, wyróżniają się prace dotyczące ekologii drobnoustrojów, a zwłaszcza współzależności pomiędzy glonami i bakteriami oraz badania znajdujące zastosowanie w praktyce nad biologicznym oczyszczaniem ścieków przemysłowych.

Prof. dr hab. Kazimierz Matusiak był aktywnym członkiem wielu towarzystw naukowych, Rad Naukowych Instytutów licznych Uczelni oraz wieloletnim przewodniczącym Komisji Mikrobiologii Wody i Ścieków Komitetu Mikrobiologicznego PAN.

Prof. dr hab. Kazimierz Matusiak był człowiekiem o wielkiej dobroci, powszechnie lubianym i szanowanym, obdarzonym niepospolitym poczuciem humoru.

We wszystkich instytucjach naukowych, w których pracował, stwarzał nowe szkoły naukowe współpracując równocześnie z wieloma innymi placówkami, dbając wszechstronnie o rozwój młodych pracowników, co owocowało licznymi doktoratami i habilitacjami prowadzonymi pod Jego kierownictwem.

Pozostanie wiecznie żywy w naszej pamięci.

*Przyjaciele i uczniowie
– pracownicy Instytutu Mikrobiologii
Uniwersytetu Warszawskiego*